

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3192/2023
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Динић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, кога заступа пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3569/2022 од 09.11.2022. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3569/2022 од 09.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3569/2022 од 09.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3478/2020 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име измакле користи због некоришћења катастарске парцеле број .. КО Ниш-Бубањ укупне површине 11016 м², која је уписана у лист непокретности број .. КО Ниш-Бубањ, у периоду од 2017, 2018. и 2019. године исплати износ од 413.672,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 73.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3569/2022 од 09.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредбама парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ове ревизије на основу члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд

је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер по оцени овог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, није потребно уједначавања судске праксе, нити ново тумачење права.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете због изгубљене добити и то на начин који је у складу са актуелном судском праксом и правним схватањима Врховног суда.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због измакле користи услед немогућности коришћења парцеле која се налази у близини депоније туженог, а коју је тужилац наследио након смрти своје мајке. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одредби члана 189. Закона о облигационим односима, код утврђења да се предметна парцела не обрађује од 1998. године и да је зарасла у вишегодишњи коров и шибље, а да је тужилац постао њен власник тек у моменту смрти своје мајке 03.09.2019. године, а накнаду штете потражује за претходни период (за 2017, 2018. и 2019. годину), дакле у време када није био власник парцеле, па у том смислу није ни могао да је обрађује. Тужилац се у ревизији позвао на одлуку Врховног касационог суда Рев 107/20 од 09.07.2020. године, али иста не поткрепљује његове наводе о неуједначеној судској пракси јер се не ради о идентичној чињеничној ситуацији. Имајући у виду да је ово парница за накнаду штете због измакле користи у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница релевантних за примену материјалног права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за накнаду штете у овој парници поднета је 03.07.2020. године и вредност предмета спора је 413.672,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за новчано потраживање које очигледно не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, применом одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**